

zení byl povinen dáti si vyhotoviti průkaz pojištěnců, průkazu nemá a včas si jej sám nezaopatří, bude mu průkaz vyhotoven z moci úřední na jeho náklad (§ 11, odst. 2.).

§ 15.

Pojištěnec jest povinen předložiti na požádání průkaz nemocenské pojišťovně neb Ústřední sociální pojišťovně.

§ 14.

Ústřední sociální pojišťovna může naříditi odevzdání průkazů pojištěnců k provedení kontroly záznamů v nich a může vydati pojištěncům průkazy nové.

§ 15.

Zaměstnanci nebo zaměstnavatelé, kteří nevyhovují povinnostem, stanoveným tímto nařízením, nebo sami údaje v průkazu mění (§ 9, odst. 5.) nebo průkazy svévolně poškodí, dopustí se přestupku podle § 260, písm. h), zák. č. 221/1924 Sb. z. a n. ve znění zák. č. 184/1928 Sb. z. a n., nejde-li o čin trestný soudem.

§ 16.

(¹) Ministr sociální péče vyhlásí po slyšení Ústřední sociální pojišťovny v Úředním listě republiky Československé (podle vyhlášky č. 4/1920 Sb. z. a n.):

a) den prvního (hromadného) vyhotovení průkazů pojištěnců (rozhodný den) (§ 3, písm. a—c),

b) den, ve který jest zjistiti počet zaměstnanců jednotlivých zaměstnavatelů ke stanovení povinnosti vyhotoviti průkazy (§ 2),

c) vzorec průkazu,

d) vzorec soupisového listku,

e) vzorec výkazů podle § 3, písm. c).

(²) Podrobné pokyny o postupu nemocenských pojišťoven při vyhotovování průkazů pojištěnců vydá Ústřední sociální pojišťovna.

§ 17.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedením jeho pověřuje se ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Vládní nařízení ze dne 14. března 1930, č. 27, jímž se stanoví podrobnosti k provedení zásady nedělitelnosti týdenního pojistného pro pojištění invalidní a starobní a nutné výjimky z této zásady.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 158, odst. 1., zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb. z. a n. ve znění zákona ze dne 8. listopadu 1928, č. 184 Sb. z. a n., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří:

§ 1.

Týdenní pojistné pro pojištění invalidní a starobní je v zásadě nedělitelné a vyměřuje se za dobu od pondělí do neděle včetně (týdenní pracovní období, § 160 zákona).

§ 2.

(¹) Za celé toto pracovní období jest vyměřiti pojistné, pracuje-li zaměstnanec:

1. v týdnu šest nebo sedm dnů, nebo

2. jen pět dnů v týdnu, ale v takovém závodě nebo jeho části, v němž nebo v níž se obvykle pracuje 5 dnů v týdnu (anglický týden), nebo

3. méně než šest dnů v týdnu následkem pracovních přestávek, trvajících jinou dobu, než jak je uvedeno v § 3, odst. 4.

(2) Za celé pracovní období (§ 1) je též vyměřiti pojistné, pracuje-li zaměstnanec při obmezeném provozu sice méně než 6 dnů v týdnu, bude-li tento obmezený provoz trvati pravděpodobně déle než 4 týdny po sobě jdoucí. V tomto případě jest ovšem platiti pojistné odpovídající mzdové třídě, do níž je pojištěnce zařaditi v důsledku ustanovení § 12, odst. 3., zák. č. 221/1924 Sb. z. a n. ve znění zák. č. 184/1928 Sb. z. a n.

(3) Je-li obmezený provoz prováděn tak, že se střídají celé týdny, nebo delší časová období, ve kterých se pracuje, s týdny nebo delšími obdobími, ve kterých se nepracuje, a bude-li tento obmezený provoz trvati pravděpodobně déle než 4 týdny po sobě jdoucí, je vyměřiti pojistné za všechny týdny příspěvkového období na podkladě mzdy stanovené podle obdoby § 12, odst. 3., zák. č. 221/1924 Sb. z. a n. ve znění zák. č. 184/1928 Sb. z. a n.

§ 3.

(1) Mimo případy uvedené v § 2 je týdenní pojistné v pojištění invalidním a starobním dělitelno na dny.

(2) Jest tedy vyměřiti pojistné toliko do dne, kdy zaměstnanec během období uvedeného v § 1 přestal vykonávati služby nebo práce povinně pojištěné a byl k tomu dni řádně odhlášen, nebo do dne, kdy nastala nezpůsobilost k práci. Pracoval-li zaměstnanec až do soboty, vyměří se pojistné i za neděli. Pojistné za neděli jest vyměřiti zaměstnavateli, jemuž bylo předepsáno pojistné za sobotu.

(3) Počne-li zaměstnanec vykonávati práce nebo služby povinně pojištěné teprve během týdenního pracovního období, vyměří se pojistné ode dne, kdy práce ty vykonávati počal.

(4) Pojistné se nevyměřuje za pracovní přestávky trvajících alespoň čtyři kalendářní dny za sebou jdoucí, oznámí-li zaměstnavatel přerušeni práce příslušné nemocenské pojišťovně včas, t. j. do šesti dnů ode dne, kdy pracovní přestávka nastala. Stejně je postupovati, nepracuje-li zaměstnanec v pondělí, úterý a ve středu.

§ 4.

Denní sazby pojistného pro pojištění invalidní a starobní v případech § 3 činí:

Počet dní	Třída invalidního a starobního pojištění				
	Aa	Ab	B	C	D
1	2	3	4	5	6
			Kč		
1	0.58	0.52	0.74	0.94	1.20
2	0.74	1.04	1.46	1.90	2.40
3	1.12	1.54	2.20	2.84	3.60
4	1.50	2.06	2.92	3.78	4.80
5	1.86	2.58	3.64	4.72	6.00
6	2.24	3.10	4.38	5.66	7.20

§ 5.

(1) Doba rozhodná pro výpočet zvyšovacích částek (§ 111, odst. 5., zák. č. 221/1924 Sb. z. a n. ve znění zák. č. 184/1928 Sb. z. a n.) stanoví se součtem všech příspěvkových týdnů i dnů v té které mzdové třídě, při čemž zbytek dnů nad nejbližší nižší sedminásobek považuje se za plný příspěvkový týden příslušné třídy.

(²) Nebyla-li podle výpočtu v odst. 1. dovršena čekací doba (§ 107 zák. č. 221/1924 Sb. z. a n. ve znění zák. č. 184/1928 Sb. z. a n.), počítá se do čekací doby za plný příspěvkový týden každý týden, v němž stalo se pojistné splatným aspoň za jeden den.

§ 6.

Narižení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedením jeho pověřuje se ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 5. března 1930, č. j. 567/IV/4, jímž se vydávají směrnice pro bilancování pensijních ústavů za rok 1929.

Ministerstvo sociální péče vydává pro bilancování Všeobecného pensijního ústavu a ústavů náhradních pro rok 1929 tyto pokyny:

1. Při bilancování buď směrodatná péče řádného obchodníka, zvláště pokud se týče oceňování aktiv pod čís. 2, lit. b—d), pod. čís. 3 a pod čís. 4.

2. Oceňování cenných papírů budiž provedeno podle těchto zásad: a) při hodnocení cenných papírů, na pražské burse připuštěných a koncem roku 1929 skutečně oceněných řídtež se pensijní ústavy výlučně těmito kursy, při čemž rozhodným je závěrečný kurs »peníze« ze dne 31. prosince 1929. Bilancování nad pari, i když by odpovídalo kursu z 31. prosince 1929, dovoleno není, leč ucenných papírů neslosovatelných.

b) Pokud pensijní ústavy vyměnily akcie Rakousko-uherské banky za akcie nové cedulové banky rakouské, budiž jejich cena bilanční přizpůsobena kursu na vídeňské burse, přepočtenému na Kč.

c) Válečné půjčky, které byly přihlášeny k úpisu na IV. státní půjčku u Zemské banky, byť i úpis nebyl dosud schválen a odpočet nebyl dosud vydán, lze, pokud vyhovují nesporně všem podmínkám § 6, případně § 7 zákona ze dne 24. června 1920, čís. 417 Sb. z. a n., bilancovati 75% kursové ceny příslušných titulů IV. státní půjčky. Jiné válečné půjčky jsou bezcenné.

d) Hodnoty, které se staly rozpadnutím rakouské monarchie hodnotami cizozemskými, buďtež — vyjma hodnoty polské — oceněny v bilanci podle pražského kursu měny státu dlužníkova ke dni 31. prosince 1929, a to na podkladě poměru, v jakém tento stát vyměňoval koruny rakousko-uherské za novou měnu (tedy u rakouských papírů 1 K = 1 Kr, u maďarských 1 K = 1 Km, u rumunských papírů v poměru 100 K rak.-uher. = 50 Lei, u jihoslovanských 4 K = 1 Din.), pokud ovšem snad tyto papíry nemají úřední kursovní hodnoty větší. Polské hodnoty, a to i slosované a dosud nevyplacené, buďtež, pokud valorisace není ještě provedena, bilancovány jen 1% hodnoty nominální.

e) Pokladniční poukázky Rakousko-uherské banky, pokud nebyly převzaty ministerstvem financí, bilancovati jest jako papíry rakouské.

f) Ostatní tuzemské papíry, na něž se nevztahují napřed uvedená ustanovení a jež k 31. prosinci 1929 na pražské burse nebyly k úřednímu záznamu připuštěny, po příp. u nichž závěrečný kurs »peníze« nebyl v týž den znamená, buďtež opatrně oceněny podle své běžné tržní ceny k uvedenému dni. Informaci o této tržní ceně dodá na požádání Svaz pensijních ústavů po dohodě s ministerstvem sociální péče.

3. Vklady, znějící na staré rakousko-uherské koruny, vzniklé před 26. únorem 1919 u vídeňských bank, mohou, hledíc k ustanovení všeobecné clearingové úmluvy s Rakouskem (č. 60 z roku 1926 Sb. z. a n.), býti bilancovány nejvýše 10%. Tím ovšem není řečeno, že tato kvóta bude definitivní.